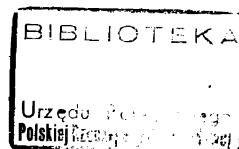

1 grudnia 1928 r.

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9059.

Kl. 61 a 17.

Jan Kylar
(Praga, Czechosłowacja).

Urządzenie do samoczynnego gaszenia ognia.

Zgłoszono 27 kwietnia 1927 r.

Udzielono 20 czerwca 1928 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie do samoczynnego gaszenia ognia, nadające się szczególnie do wozów silnikowych i samolotów, przekrój przykładu wykonania którego przedstawiony jest na załączonym rysunku.

Urządzenie to wykonane jest w kształcie rury 1 o cienkiej ściance zaopatrzonej w żeberka. Rurę 1 wykonywa się z aluminium, cynku, mosiądzu lub innego materiału o większym współczynniku rozszerzalności aniżeli współczynnik rozszerzalności drążka 2, przenikającego do tej rurki i przymocowanego swym zewnętrznym końcem do wolnego końca rurki. Rurka 1 połączona jest na stałe z kadłubem 3.

Drążek 2 zaopatrzony jest na swym dolnym końcu w pierścień 2a, którego otwór posiada skośną powierzchnię o którą opiera się dźwignia 4, umieszczona wahadłowo w otworze kadłuba 3. Dźwignia ta zaczepta zapomocą występu 4a o rowek obwodowy wtyczki 17, wkręconej do kadłuba 3 i jest utrzymywana zapomocą płaskiej sprężyny 7 w położeniu normalnym, t. j. wtedy, kiedy występ 4b zaczepta o stopień 6b stożka zaworowego 6, utrzymując go, niezależnie od działania sprężyny śrubowej 8, znajdującej się w otworze 10 stożka zaworowego, w położeniu, w którym paliwo może dopływać do silnika przez prostokątny kanał 13—13a. Do otworu 10

stożka zaworowego 6 wstawiony jest sworzeń 9, którego swobodny koniec pokryty jest okapturzoną nakrętką 15. Kadłub 3 posiada poprzeczny otwór 12 — 12a dla cieczy uskuteczniającej gaszenie przeprowadzony prostopadłe do stożka zaworowego 6. Ten stożek zaworowy zaopatrzone jest w wycięcie 11 wykonane w ten sposób, że między stożkiem 6 styka się z powierzchnią 14, wówczas ono przypada w otworze 12 — 12a. Wtyczka 17 zabezpieczona jest przed dotknięciem przez osoby do tego nieuprawnione, zapomocą tarczy pokrywowej 5.

Wskutek zwiększenia się temperatury w razie powstania pożaru, rurka 1 rozszerza się o tyle więcej niż wewnętrzny drążek 2, że wyprowadza dźwignię 4 z położenia zaczepienia o stopień 6b stożka zaworowego 6, który wskutek tego dociska się do powierzchni 14 pod działaniem sprężyny 8, zatrzymując w ten sposób dopływ paliwa do silnika. Walcowata część stożka zaworowego 6 zamyka przytem początkowo wylot otworu 13, wskutek czego komora znajdująca się na prawo od powierzchni osiadania 14 stożka 6 jest wolna od ciśnienia, następnie zaś, wskutek zetknięcia się właściwego stożka zaworowego 6 z tą powierzchnią 14, powstaje drugie zamknięcie, które jest całkowicie niezawodne. Jednocześnie wycięcie 11 przesunięte zostaje do otworu 12 — 12a i umożliwia w ten sposób dopływ cieczy gaszącej do miejsca powstania ognia.

Po ugaszeniu ognia, oraz po uzyskaniu przez drążek termostatyczny 1 — 2 swej pierwotnej długości wskutek ochłodzenia, stożek zaworowy 6 może być odsumięty od powierzchni osiadania 14, po odjęciu okapturzonej nakrętki 15, zapomocą drążka 9, i doprowadzony do położenia, w którym występ 4b dźwigni 4 zaczepi się o stopień 6b, poczem urządzenie jest znowu gotowe do ponownego użycia. Zależnie od tego, czy wtyczka 17 jest mniej lub więcej

wkręcona do kadłuba 3, punkt oparcia dźwigni 4 przesuwają się po powierzchni skośnej pierścienia 2a, wskutek czego zmienia się amplituda wahan dźwigni 4 dla danego rozszerzania się drążka termostatycznego 1 — 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do samoczynnego gaszenia ognia, nadające się szczególnie do pojazdów silnikowych i samolotów, zaopatrzone w czuły na wahania temperatury narząd, składający się z dwóch drążków, względnie rurek, połączonych na stałe na jednym końcu, wykonanych z materiałów o niejednakowych współczynnikach rozszerzalności, znamienne tem, że rozszerzający się narząd (1 — 2) zwalnia, po osiągnięciu określonego zgóry stopnia rozszerzenia się, nagromadzoną energię, np. sprężynę śrubową (8), zapomocą której urządzenie gaszące jest odrazu wprowadzane w pełne działanie.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że do swobodnego końca rozszerzającego się narządu (1 — 2) przylega wahadłowa dźwignia (4), która utrzymuje tłok (6) w położeniu normalnem, przeciwstawiając się działaniu sprężyny (8).

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że pierścień (2a), otaczający dźwignię i połączony z rozszerzającym się narządem (1 — 2), posiada skośną powierzchnię podparcia dla dźwigni (4).

4. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że dźwignia (4) połączona jest w ten sposób swym swobodnym końcem z dającym się przedstawiać narządem (wtyczką 17), iż jej punkt podparcia daje się przesuwać po ukośnej powierzchni w kierunku osi trzpienia zaworu.

5. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że jeden koniec tłoka (6) wykonany jest w postaci zaworu do zamykania dopływu paliwa i posiada wycięcie

(11), umieszczone w ten sposób w stosunku do otworu (12—12a) dla przepływu środka gaszącego, iż przepływ tego środka zostaje wstrzymywany dotąd, dopóki dopływ paliwa jest swobodny, przy czem dopływ środka gaszącego umożliwia się w chwili, kiedy, wskutek odpowiednie-

go przesunięcia się tłoka (6), zatrzymuje się dopływ paliwa.

Jan K y l a r.
Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

